

padku pomoru, czy zachodzi potrzeba przeprowadzenia szczepień ochronnych, a jeśli tak, jaki rodzaj szczepienia ma być zastosowany w danym wypadku.

Pan Wojewoda zechce przeto zarządzić aby powiatowi lekarze weterynaryjni o każdym pierwszym wypadku stwierdzenia pomoru świń w zagrodzie zawiadamiali niezwłocznie, prócz Ministerstwa Rolnictwa, także Kierownika Weterynaryjnej Pracowni Rozpoznawczej w Krakowie (ul. Czysła Nr 18) Dr. Władysława Guzka, podając:

- 1) ilość świń padłych,
- 2) ilość świń chorych na pomór,
- 3) ilość świń gorączkujących,

4) ogólną ilość świń w danej zagrodzie, z wyjaśnieniem, czy świnię ulokowaną są w jednym pomieszczeniu (chlewie), czy też w kilku pomieszczeniach (chlewach), a w tym ostatnim wypadku, o ile w każdym z tych pomieszczeń (chlewów) znajduje się świń: a) chorych na pomór klinicznie, b) gorączkujących, c) pozornie zdrowych i niegorączkujących, pozostających w bezpośredniej styczności z choremi sztukami lub narażonych w drodze pośredniej na zarażenie się pomorem, wreszcie d) świń zdrowych i nie gorączkujących, które wskutek osobnego pomieszczenia nie były w bezpośredniej styczności ze świnią dotkniętą pomorem, ani wogóle nie stykały się z nią w drodze pośredniej.

Ponieważ jest rzeczą wielkiej wagi, by szczepienia te nie były stosowane zapóźno, zechce Pan Wojewoda upoważnić starostów powiatowych do wydawania zarządzeń, przewidzianych w § 365 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), które w każdym razie wydawane być powinny w porozumieniu z Kierownikiem Krakowskiej Weterynaryjnej Pracowni Rozpoznawczej Dr. Władysławem Guzkiem. Rozumie się, że szczepienia te należy przeprowadzać przy ścisłym przestrzeganiu wskazówek, zawartych w niniejszym zarządzeniu oraz w pouczeniu, wydanym przez Instytut „Sero” w Krakowie. Odchylenia od tych przepisów mogą obrócić w niwecz całe zabiegi i zamiast dodatnich wyników narazić Skarb Państwa i posiadaczy na bardzo poważne straty.

O wyniku przeprowadzanych szczepień należy każdorazowo zawiadawać Dr. Władysława Guzka i zastosować się do jego wskazówek. Świnię szczepioną metodą simultan muszą być w myśl § 366 zacytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Rolnictwa poddane obserwacji na przeciąg 4-ch tygodni od dnia szczepienia, a uznanie zarazy za wygasłą może nawet, w wypadku przewidzianym w § 368 p. 2 tego rozporządzenia, nastąpić nie wcześniej, niż po upływie tej obserwacji i wypełnieniu warunków p. 3 tegoż paragrafu.

Wobec znacznych kosztów tych szczepień i ciężkiej sytuacji finansowej Państwa, należy dążyć usilnie do tego, aby szczepienia, a zwłaszcza w chlewniach o większej ilości świń, były ile możności uskuteczniane na koszt posiadacza. W każdym zaś wypadku, gdzie chodzi o zastosowanie szczepień ochronnych na koszt Skarbu Państwa, w zagrodach, posiadających ponad 50 świń, należy w najkrótszej drodze (telefonicznie lub telegraficznie) zwrócić się o pozwolenie do Ministerstwa Rolnictwa, które udzielać będzie takich zezwoleń tylko w tych wypadkach, gdzie chodzi o cenny materiał hodowlany, a właściciel nie jest w możności pokryć kosztów szczepienia, a co najważniejsze, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że przez zastosowanie szczepienia ochroni się Skarb Państwa od wypłaty odszkodowań za zwierzęta z urzędu wybite.

Materiał szczepienny (surowicę przeciw-pomorową i zarazek) należy zamawiać w wytwórni surowic i szczepionek weterynaryjnych p. f. „Sero” w Krakowie, ul. Czysła Nr 18.

Ministerstwo Rolnictwa zaznacza, że przeprowadzone będą analogiczne próby z surowicą i zarazkiem produkcji Wydziału Serologicznego Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, i o ile próby te wypadną dodatnio, w przyszłości stosowana będzie wyłącznie surowica i zarazek produkcji krajowej.

Ministerstwo Rolnictwa sądzi, że te szczepienia ochronne w związku z wybijaniem świń z urzędu, przewidzianem w obowiązujących w tej mierze przepisach, powinny umożliwić ostateczne zlikwidowanie pomoru świń w tamt. województwie i oczekuje, że wszystkie wcho-